

SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 5

เรียบเรียงโดย ชัยวัฒน์ อหันทริก

“ชื่อ นฤมล ชื่อเล่นชื่อเน็ก อายุ 18 ปี อยู่ กทม.”

โควิดระบาดต้องหยุดเรียนเป็นเวลานาน เปลี่ยนจากการเรียนที่โรงเรียนมาเป็นการเรียนออนไลน์แทน สำหรับหนูคิดว่า เรียนออนไลน์ส่งผลเสียอย่างมาก เพิ่มค่าไฟ ค่าอินเทอร์เน็ตให้ผู้ปกครอง แล้วยังมีเด็กบางคนที่ยากลำบาก ไม่มีแม่แต่โทรศัพท์ใช้เลย การเรียนออนไลน์แบบที่ทำอยู่ มันไม่ได้ส่งผลดีอะไรเท่าไรเลย เรียนไม่รู้เรื่อง ส่วนมากไม่ได้เรียน คุณครูจะสั่งงานมากกว่า ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระงานไปอีก อีกอย่างเด็กบางคนที่พ่อแม่ต้องไปทำงาน ไม่มีผู้ปกครองคอยดูแลหรือสอนการบ้าน

ตอนนี้ต้องอยู่อย่างประหยัด พ่อมีรายได้แล้วแต่วัน บางวันก็ได้ 300-500 บาท อาจจะน้อยกว่านั้น เพราะช่วงนี้โควิดระบาดหนักมาก แม่มีรายได้ 15,000 บาท จากที่เคยได้วันละ 150 บาท ก็เหลือ 100 บาท ชีวิตเครียดมาก แคมต้องมาแข่งขันเพื่อให้สอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้ดี ๆ ปัญหาต่าง ๆ ก็ตามมาทำให้กวนชีวิตประจำวัน ทุกวันนี้พ่อแม่ไป

ทำงานนอกบ้าน บางวันก็ไม่ได้คุยกัน เมื่อก่อนกินข้าวนอกบ้านบ้าง แต่เดี๋ยวนี้ เปลี่ยนแปลงไปหมด

อนาคต หนอยากเป็นเจ้าของแบรนด์เครื่องสำอาง ถ้าให้เปรียบเทียบช่วงก่อนโรคโควิดจะระบาดให้ค่าของความสุข 100% และในระหว่างที่ยังระบาดรอบที่ 3 ความสุขลดลงเหลือ 25%

ตั้งแต่มีโควิดระบาด เห็นว่าปัญหาความไม่เท่าเทียมด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว ยิ่งโผล่มาให้เห็นเยอะขึ้นอีก ดูได้ชัด ๆ บางบ้านที่รายได้ลด แทบไม่มีโอกาสลืมตาอ้าปากได้เลย รวมถึงความไม่เท่าเทียมกันด้านการเข้าถึงโอกาสการศึกษา การทำงาน มันมีความเหลื่อมล้ำเต็มไปหมด และยิ่งเห็นได้ชัดเจนมากในช่วงที่โควิดระบาด

รัฐเข้าไม่ถึงกลุ่มคนที่ยากลำบาก แต่ละโครงการที่มีมา คนกลุ่มนี้ไม่เคยได้กับเขาเลย แทนที่รัฐจะให้ทุกคนที่มีบัตรประชาชน แต่กลับให้คนลงทะเบียนยุ่งยากมาก บางคนเขายากจน ไม่มีเงินซื้อโทรศัพท์ อย่าวว่าแต่ซื้อโทรศัพท์เลย เงินซื้อข้าวเขาแทบไม่มี บางคนมีโทรศัพท์เขาก็ลงทะเบียนไม่เป็น

แล้วโครงการพวกนี้ประชาชนเสียภาษีทุกคน แต่ได้รับสวัสดิการแบบชิงโชค คนลงได้ก็รับสิทธิ์ คนลงไม่ได้ก็ต้องรอ คนไม่มีโทรศัพท์ยังไม่ได้รับอะไรกับใครเขาเลย รัฐบาลเข้าช่วยเหลือคนกลุ่มนี้ไม่ถึงจริง ๆ แล้วเงินที่มีมาแจกโครงการแต่ละโครงการ ก็ถูกเขามาทั้งนั้น คุ้มจนประเทศเป็นหนี้ก็ลืบร้อยล้านแล้วก็ไม่ทราบ

แถมตอนนี้ (4 พฤษภาคม 2564) ได้ข่าวว่าจะซื้ออาวุธ กับเคาะโครงการเราเที่ยวด้วยกันมาอีก รัฐบาลควรเอาเงินส่วนตรงนี้ไปช่วยคนที่เขาลำบาก หรือไม่ก็รวบรวมเงินไปซื้อวัคซีนที่มีคุณภาพมาให้ประชาชนจะดีกว่า จะซื้อมาทำไม้อาวุธ อาวุธไม่ได้ช่วยฆ่าโควิดนะคะ ส่วนโครงการ เราเที่ยวด้วยกัน ถ้ามกก่อนเลย อย่างแรก จะให้ไปเที่ยวไหน ช่วงนี้โควิดระบาดไม่หยุด แต่ละอย่างไม่มีความเหมาะสมเลยคะ

ประเทศไทยควรมีวัคซีนที่ดีกว่านี้ได้และไม่ต้องรอ ประเทศอเมริกาฉีดให้ได้หมด ไม่ต้องรอ ไม่มีประกันเขาก็ฉีดให้ได้ แถมรัฐบาลที่อเมริกาเขาจ่ายค่าชดเชยรายได้ให้ด้วย ชิโนแวคไม่มีผลอะไรเลยหรือ? จะฉีดไหม ขอตอบเลย ว่ายังไม่ฉีด จนกว่าจะหาที่มีคุณภาพได้ ไม่

อ ย ่า ก
เอาชีวิตไปเสี่ยงกับผลข้างเคียงที่รุนแรง

FB: Naruemol Vorathaisong
สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2564